

hjembeboere. CD kan ikke støtte dette beslutningsforslag.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FP):

Tak for deltagelsen i debatten.

Det er lidt underligt at skulle stå her med et forslag, der er en genfremsættelse, som flere ordførere jo har været inde på, men grunden til, at forslaget er genfremsat, er netop, at sidst vi diskuterede dette forslag her i Folketinget, var alle ordførernes undskyldning og beklagelse for, man ikke kunne bakke op om et i øvrigt positivt forslag, som det blev udtrykt, at man lige skulle afvente et udvalgsarbejde. Det gentager sig så i dag. Vi skal lige afvente udvalgsarbejdet.

Og hvad er det så, der sker ude i det virkelige samfund, når man kommer uden for de tykke mure her på Christiansborg? Hvad er det, der sker ude i samfundet, mens vi herinde på Christiansborg sidder og venter og venter på, at et udvalg skal blive færdigt?

Virkeligheden derude fortsætter, selv om Folketingets politikere ikke tør tage stilling til et forslag som det her, men dækker sig ind under, at man vil afvente et udvalgsarbejde, som i øvrigt hovedsagelig beskæftiger sig med noget helt andet, nemlig med definitionen på og hvordan man stiller diagnosen senildemens, og ikke nær så meget med, om man skal bruge den ene eller den anden foranstaltning til at forhindre, at senildemente kommer til at gå ud og gøre skade på sig selv.

Jeg er helt enig med hr. Frank Aaen i, at vi skal sætte borgernes personlige frihed i højsædet. Spørgsmålet er bare, om vi kan gøre det på dette punkt. Skal vi virkelig holde den ideologiske fane så højt, at vi tillader, at senildemente måske endda mod deres egen vilje kommer til at forlade et plejehjem eller lignende, går ud i trafikken og kommer til skade eller måske ligger et sted og ikke bliver fundet i tide, inden de dør? Skal vi holde den ideologiske fane så højt, at vi tillader det i den personlige friheds hellige navn?

Det mener vi ikke i Fremskridtspartiet. Vi mener f.eks. heller ikke, at børn, der går i vuggestue eller børnehave, skal have deres frihed til at gå ud og lege på motorvejen, hvis de har lyst til det. Det mener vi heller ikke i Frem-

skridtspartiet, og jeg tror heller ikke, at hr. Frank Aaen mener det. Så det med at holde den ideologiske fane så højt er problematisk.

Det er jo rigtigt, at vi allerede i dag har problemer med at definere og stille diagnosen senildemens, og her er vi i Fremskridtspartiet helt enige i, at det er godt, der er nedsat et udvalg, som kan se på det. Vi kan blive dygtigere til det her. Der skal forskes i det. Det skal undersøges. Vi skal blive dygtigere til at stille diagnosen.

Men det spørgsmål, som vi lægger frem her, har for så vidt intet at gøre med, hvordan man stiller diagnosen senildemens. Det, vi stiller forslag om, er, hvad det skal være muligt for de forskellige plejehjem at gøre, når diagnosen senildemens er stillet, for at forhindre, at de pågældende mennesker kommer til at forville sig ud og måske ikke kommer tilbage igen eller ikke bliver fundet, før det er for sent.

Jeg er da meget enig i, at mere personale vil være en god ting. Selvfølgelig vil det alt andet lige det. Men uanset om vi får ansat mere personale, ville det så ikke være bedre, at man brugte dette mere personale på omsorg, tryk- og pleje af de ældre frem for at bruge personalet til overvågning? Hvorfor ikke kombinere disse ting? Det ene udelukker jo ikke det andet.

Det er jo ikke sådan, at vi med forslaget her siger, at man skal bruge elektronisk overvågning. Vi siger, at vi åbner for en mulighed for, at man på plejehjemmene og i kommunerne kan beslutte, at man vil gøre det, og så bruge personaleresourcerne på omsorg, pleje og tryk.

Det handler om, at senildemente ikke er i stand til at tage vare på sig selv, og det må man se i øjnene, men hvis man ikke har gjort det, er det selvfølgelig lidt umuligt at diskutere dette forslag.

Der skal ingen tvivl være om, at Fremskridtspartiet bygger hele sin politik på den personlige frihed. Jeg tror ikke, der er nogen her i Tinget eller i befolkningen, der er i tvivl om, at vi bygger vores politik på den personlige frihed.

Der er heller ikke nogen, der er i tvivl om, at Fremskridtspartiet er det parti, der altid kæmper mest imod, når samfundet vil overvåge borgerne. Når man vil lave automatisk hastighedsovervågning, når man vil lave automatisk registrering af, hvem der kommer til at køre over Storebæltsbroen og sådan noget, kæmper vi i Fremskridtspartiet imod.